

procesgennemførelse og kapacitetsudnyttelse samt eventuelt som følge af eventuelle problemer med data-kvalitet

2. Bedste praksis (ved begge metoder for beregning heraf) er i nogen grad defineret af mindre kommuner. Dette skyldes til dels det generelt store antal af mindre kommuner (der er et stort antal af disse i forhold til andre (større) størrelsesgrupper) – mange af de mindre er ineffektive, men en del er effektive og medvirker således til definitionen af bedste praksis). Realismen i bedste praksis potentialet afhænger af i hvilken udstrækning procesgennemførelse og kapacitetsudnyttelse fra disse effektive kommuner af mindre og mellem størrelse er skalerbare generelt til fremtidige skattecentre. Det skal dog bemærkes, at særligt i total-modellen, den lønmodtager-relaterede model og administrations-/støtte-modellen medvirker større kommuner også til definition af bedste praksis (f. eks. Frederiksberg, Hillerød, Århus, Odense, Herning-Aulum/Haderup-Åskov, Høje Taastrup, Haderslev-Christiansfeld, København), hvilket for disse modeller taler for resultatet kan være skalerbart til fremtidige skattecentre. Ikke desto mindre kan analyser med fokus alene på større og største kommuner anvendes til yderligere at triangulere og nuancere beregnede potentialer

2.4 Yderligere kvantitative analyser af potentiale

Som introduceret i afsnit 2.2 analyseres potentiale fra produktivitetsgevinster i dette afsnit med afsæt i de større og største kommuner/fællesskaber. Fokus på de større kommuner har den fordel 1) at større kommuner er mindre udsat for arbitrære og upræcise opdelinger af årsværk og dermed mindre udsatte for eventuelle problemer med datakvalitet samt 2) at større kommuner er mere sammenlignelige med de fremtidige skattecentre. I afsnit 2.4.1 og 2.4.2 analyseres på to forskellige modeller begge med afsæt i de større kommuner.

2.4.1 Potentiale baseret på "virtuel" kommune sammensat ud fra største kommuner

Denne analyse tager udgangspunkt i de 10 største kommuner/fællesskaber i dag (hver med over 80.000 skatteydere) og definerer bedste praksis alene med udgangspunkt i disse 10 kommuner. De 10 kommuner er de, der i størrelse minder mest om de fremtidige skattecentre og desuden har de alle en sådan størrelse, at problemer med datakvalitet og opdeling af årsværk i undergrupper må betragtes som relativt begrænsede (man har en størrelse til at have dedikerede afdelinger til mange opgavetyper og fordelingen af årsværk bliver således mere entydig). De 10 største kommuner/fællesskaber er København, Århus, Odense, Aalborg-Nibe, Greve-Køge-Solrød-Stevns-Vallø, Roskilde-Bramsnæs-Gundsø-Hvalsø-Lejre-Ramsø-Skovbo, Ballerup-Farum-Ledøje Smørum-Stenløse-Værløse, Frederiksberg, Esbjerg og Herning-Aulum Haderup-Åskov.

Niveauet for bedste praksis defineres i denne analyse af den mest effektive af disse 10 kommuner på de enkelte grupper af del-opgaver (lønmodtager-relateret, erhverv og hovedaktionærer og administration/støtte). Denne definition af niveauet for bedste praksis erstatter således top 5% eller top 10% fraktilerne ved inkludering af alle kommuner/fællesskaber i afsnit 2.3 (hvor bedste praksis i nogen udstrækning blev